

ogsaa vil se en lille Smule paa dem, de allerede have, og, hvis det er muligt, søge at faa dem gjort mere praktiske og hensigtsmæssige, end de ere i Øjeblikket. Jeg tror, at adskillige af disse Boliger vilde kunne indrettes paa en bedre og mere praktisk Maade, og at der vilde kunne skaffes mere Plads i dem for et forholdsvis ringe Beløb.

Det var blot denne Henstilling, jeg vilde rette til det kommende Udvalg. Der kunde maaske ogsaa derved indhøstes nogen Erfaring om, hvorledes de ny Boliger *ikke* skulle bygges. Jeg skal saaledes nævne, at i Vedbæk og Klampenborg blev der, da Kystbanen blev aabnet, og for øvrigt ogsaa senere, bygget nogle Huse af en mærkværdig Façon, som maaske kunde se meget godt ud uvendig fra, men som indvendig ikke have ret megen Plads i Forhold til, hvad de koste at bygge. De ere byggede i H-Form, saa at det er Mur- og Tømmerværk næsten alt sammen, men den Plads, man har faaet ved Hjælp af alt dette Mur- og Tømmerværk, er meget ringe. Jeg vil, som sagt, bede det paa-gældende Udvalg, som vil komme til at behandle dette Forslag, om at se ogsaa paa de gamle Huse, dels for at høre Erfaring om, hvordan de ny ikke bør være, dels for mulig at faa de gamle noget forbedrede, saa at de komme til at svare bedre til det Formaal, hvortil de ere bestemte.

Bluhme: Den højtærede Minister kan være ret tilfreds med den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, idet det fra alle Sider har fundet Tilslutning, selv om der er faldet enkelte kritiske Bemærkninger. Jeg skal for min Del udtale overfor det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup), at jeg synes, det var en heldig Tanke, han havde, at sammenkoble Spørgsmaalet om en ny Lønningsskala med Spørgsmaalet om Huslejegotgørelser eller Tjenesteboliger. Det er for saa vidt en Tilfredsstillelse for mig at se, at disse Spørgsmaal komme op, idet jeg i Jernbanekommissionen — som den højtærede Minister for nogle Dage siden fremhævede — havde fremsat et Forslag, afvigende fra det, der her blev vedtaget, og afvigende fra det, der forelaa fra Majoriteten i Jernbanekommissionen, og det er mig en Tilfredsstillelse at høre, at det ærede Medlem for Assens, som den Gang var en meget ivrig Tilhænger af det nuværende Tantiemesystem og af det Lønningforslag, som den Gang blev vedtaget,

er misfornøjet med det Arbejde, som han i sin Tid selv var med til at udføre i den paagældende Kommission. Det var ikke blot Tantiemeforslaget, jeg var en Modstander af, men selve Forslaget, som det fremkom fra Udvalgets Side, var jeg misfornøjet med. Jeg finder det aldeles urimeligt at have den Masse forskellige Lønningsklasser. Det er umuligt for et Lønningsudvalg eller for Rigsdagen at sidde og dømme om, hvorvidt en Matros er mere nødvendig end en Portør. De ere jo alle lige nødvendige; der kan fordres mere Kundskab, Erfaring og Dygtighed i den ene eller i den anden Stilling, og dette kan naturligvis betinge de Tillæg, der bør gives, men det er aldeles urimeligt at have en Mængde forskellige Lønningsskalaer. Det fremkalder kun Utilfredshed, idet den ene Klasse vejer sine Fortjenester eller sine indbildte Fortjenester mod den anden, og der vil aldrig komme Fred for Lønningskrav, saa længe man vil opretholde saa mange forskellige Klasser og Lønningsskalaer. Det ærede Medlem for Assens vil erindre, at jeg i Jernbanekommissionen forlangte, at man skulde samarbejde med Lønningsudvalgene og se at faa ensartede Lønningsskalaer, idet man ikke i Lønningslove kunde bestemme, hvorvidt en Toldbetjent var vigtigere end en Jernbane-assistent, eller hvorvidt en Mand ved Telegrafvæsenet var vigtigere end en Mand ved en af de andre Etater. Ensartethed og en fast Lønningsskala vilde være naturligst og bedst paa alle Omraader; man vilde ganske vist derigennem komme noget højere op i Lønninger, men man vilde ogsaa derigennem skabe mere Tilfredshed, og man vilde derved en Gang for alle komme ud over de Lønningskrav, som ere begrundede i, at den ene Etat ser sig forurettet i Forhold til en anden.

Angaaende det foreliggende Forslag om Boliger for en Del af Funktionærerne, saa finder jeg, at det er en overordentlig heldig Tanke af den højtærede Minister. Jeg er enig med det ærede Medlem for Assens i, at der aldrig har været gjort nogen Uret mod Jernbanefunktionærerne ved, at Huslejegotgørelsen blev unddraget dem, thi de have aldrig haft en saadan. Hvad de have haft, har, som det er blevet sagt, været Opholdsgotgørelse. I Jernbanekommissionen var jeg enig med de øvrige Medlemmer i, at denne Gotgørelse burde hæves. Min Motivering var ganske vist ikke den samme som andre Medlemmers, thi jeg sagde: Skal der gøres Forskel paa Land og By, saa foretrækker jeg